

10N, K. A. L. 11-10 ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΑΛΚΗ ΘΡΥΛΟΥ

Κύριοι καὶ κυρίες,

_____

την αναστήσουν κι' ότι αμα θα την
 ανασταίνουν ή νέα Έλλάδα αυτόμα-
 τα θα έφθανε στο ύψος της αε-
 ραίας.

Οι αντίπροσώποι της δεύτερης
 Σχολής, οι πρώτοι δημοτικιστές
 όσοι 'αν ήσαν επαναστάτες, είχαν
 μοιραία επηρεασθεί από τον

Ὅλη ἡ πνευματικὴ μας ζωὴ, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσή μας, ὑποφέρει ἀκόμα καὶ σήμερα ἀπὸ τὴν συνέπειες τοῦ κορονοϊοῦ σφάλματος, ἀπὸ τὴν προσάρτησή

Στοὺς ἐλάχιστους αὐτοὺς ἀνή-
κουν ὁ Βιζυηνὸς καὶ ὁ Ροϊδης.

Ο Γ. Βιζυηνός γεννήθηκε στη Βιζή (Βιζύη) χωριό της Θράκης το 1849. Πολύ μικρός έχασε τον πατέρα του και η άγαστη του συνεκτενώ-

ότανε από τους μορφοποιές να
 της δογματικές καταλήξεις του κοιν
 νου, δεν μπορούσε παρά ν' άσπερ
 πνέσει μικροδύση τον βίον
 Είχε συνείδηση της άξίας του, το
 κάτι, καινούργιου και σημαντικ
 που πρόσφερε: Είχε την πεποίθ
 ση ότι το τάλαντο του και η λαοφ
 του αιδωτική, λογοτεχνική και
 λογοφική μορφωση όφειλαν να τ
 έξασφαλίζουν το γενικό θαυμασ
 και μια έντελλος έξουσιοδότη
 άνδρα στους λογοτέχνες. Κυρι
 είχαρε από θανάσιμα άθλημα να
 μεταλλοζού, από το συναίσθημα
 τη ζήση του ήταν μια χρεωκοπ
 "Άρχισε να γράφει μιά μόνο σπ
 νια. Σε τί είχε άφωλεσει τούτ
 λικανότητες, τόσες σπουδές, τόσα
 Είδια, η όμνηνυνηκή του όρημ;
 έβλεπε από μέσα του μια έντο
 νοσταλγία για ήρωή, για το χω
 ρίο του, μια διάθεση επιστροφής
 Τα τελευταία του τραγούδια π
 σφένονταν σχεδόν όλα γύρω π
 το μοτίβο του πόνου του ξενιτεψ
 νου. "Αν είχε βρά σ'αυτ' "Αθήν
 θεσπεί απόδοσιν θα είχε λυγόν
 έξιδανεύοντες το χωριό του, το
 μορφο χωριό του όπως το λέει.

Πρέπει ν' αποδοθεί, νομίζω, ο
 στήλη της παραγωγήσ του, η
 έποχή που το όραιο μιά ταλάν
 του ήταν έτοιμο ν' αποδώσει
 πλόνις όμορφος κακός του, η όλιγ
 γραφία του και η προσώπωση το
 σ' ελαττώσι θέματα, όλα σχετικ
 της αναμνήσεως του της παιδεί
 του ζωής στ χωριό. Βέβαια, ό
 είχε γυρίσει άνδρας στο χωριό
 ή σήνδεση, το μονότονο και τ
 πρωτόγονο της χωριάτικης ζωής
 θα τον είχαν άνυψώσει άνευρεψ
 και στενοχωρήσει, θα είχε αισθ
 θη και έκει τον έαυτο του φορτί
 δυνητικόν, και θα είχε επιθυ
 μήσει μια φυγή προς τα πιο πολ
 τισμένα περιβάλλοντα. "Αλλ' α

* στας Ἀθήνας πού τόν εἶχε δεχθῇ

ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ

καθώς όμως δημιουργήθηκε, έτσι ποιήματα και στα διαισθητικά του δεν επέδειξε ποτέ σκοτισμολογικό του έγχο. Ή καθ' ύλην του εκπληκνέονται μόνον από το βαθύ τόνο του έργου, μέσ' από την επεδεγμένη της σφής, ποτέ άμεση. Η Αθήνα ήταν μία πόλη, αλλά χωρίς να πολιτισθεί, και δεν ήταν μία ατμόσφαιρα με ζοφερή πνευματική ή, δεν τον ένέπνευε. Δεν ήθελε ν' άντλήσει τα θέματα του από γεγραμμένη ζωή, να περιφορνή τον τόπο του, να γραφεί καθα-βενικά διηγήματα. Ίσως άλλω-στε η γεγραμμένη ζωή, όσο κι' άν θαύμαζε, να μη τον συγκινούσε, μόνον του διέγερμα. «ΟΙ συνέ-βεντες μιάς παλιάς Ιστορίας», όπου καταθέσει ν' αναστήσει κάτι από άναμνησεις του της γεγραμ-μένης είναι ψυχρό, να παρρη-σαστικό, φορτωμένο με παραγε-νηματα και μνήμε, πολύ κατώτερο τ' άλλα του διηγήματα. Ένδο-μήτως είναι κέρως του προσώ-που του και της ψυχολογίας τους εκφράζεται κι' αυτό το διηγήμα-μα άπευρε άπαίδευτος κι' ύπερβο-ρέβεια κι' οι πολ' καταπληκτε-ψυχικές καταστάσεις και τα πα-ράδοξα γεγονότα είναι δυνατά, ά-πρόσμετο ό συγγραφέας να τα κά-ταπιστευα, κι' ό Βιζυρλής κι' αλ-λό διηγήμα άν ήγειν τα περιστασι-α ανάστα άδαικλόγητα κι' αφορ-μώ τον βάθος της ψυχής του προ-σώπου του. Περιερίσθημε λοιπόν πλάσει τα διηγήματα του γύρω άναμνησεις της παιδικής του στο χωριό του και στα περι-στασια του. Εμφυσις μέσα στη στενή σπηλιή του χωριού με κα-ταπληκτική δραματικότητα, έρευν-σις πρωτότυπες και συγκλονιστι-κάταστατες, παρουσάει τα ό

θεί, ὡς καὶ ποὺ δὲν κρίνεται. Ἡ ἀ-
 λυσιμότητα μέρους στὴ δράση. Ἡ ἀ-
 λυσιμότητα τοῦ Βιζυμποῦ ἐκδηλοῦ-
 νται καὶ φυσικὰ μέσ' αὐτὴ ὅλη του τὴ
 μορφὴ, ἀλλὰ φανερώθηκε, ὡς πο-
 τοῦ πόλιν πάντα καὶ πάρα πολλὰ ἄρτια
 μόνον δὲν περὶ φέρει παῖδες ὡς
 λήψεις. Τότε διακρίνεται ἀμύ-
 δει οἱ ἴδιος δὲν πιστεῖται στὴς κα-
 λήψεις αὐτές, ἀναγκάζει διὰ
 ψυχολογικὴ ἐξουδένωση τὴ σιωπᾶ
 κούρα γὰ κινεῖται ποὺ τίς πιστῶ

Η φυσική του συστολή
 συνεπείας· τὸν αὐτοῦ τὸν δὲ
 συγκατάθετος ἀπὸ κάθε πρὸ ἐνεργεί-
 ας ἐπέμβασης τοῦ ἑαυτοῦ, καί
 αὖτις καὶ καλλιτεχνικῶς ἐντέλει
 διὰ τὴν προβολὴν μιᾶς καλλιτεχνικῆς
 καὶ πνευματικῆς ἀναπτυγμένης πε-
 ρασημένης μέσα στὸ λαῶν πε-
 ςάλλον θά μπορούσε εὐκόλως
 προσδοκᾶται δυναμικὸς στὸ διὰ
 μα. Ἡ δὲ ἀνάγκη παρουσίας ἐνδὲς
 μέτρου θεατῆ σκοπεῖ βέβαια γύρω
 τῆς κάποιας ψυχρῶτος. Ἀλλὰ τὸ
 λατρεῖται αὐτὸ, μέσα στὸ διὰ
 γὰρ λατρεῖται αὐτὸ οὐκ οὐδὲν εἶναι
 λατρεῖται αὐτὸ καὶ κερδίζει ἀπὸ
 τῆς διὰ τὸν ἅλλον πρῶτον.
 Οὐ βίβλος ὑπάρχει ἑνας δη-
 οντος ἀνθρώπων. Ὁ τίλος αὐτῶν
 ἀντὶς τοῦ πᾶσι λίγος· νεκρὸν
 ὄντες.

ΑΛΗΘΕΙΑ